

EN VÄRLD SOM ALLA ANDRA

Som alla andra har livet tröttnat på oss, men vi har äntligen lyckats få en produkt.

Vi har fått barn, Vi har haft fulla barnbarn och vi har spridit frön över hela världen.

I själva verket är detta vad som hände, och de kasserade fröna nådde nästan fruktåldern när de blommade.

Nu, oavsett när jag lämnar, kommer jag aldrig att bli kvar, för jag är den som kommer närmare när jag kommer härifrån.

Jag säger att jag kommer att vara en av fröna som gröna upp varje vår, eftersom roten har nått djupt.

Jag satte mitt arbetsliv på stillastående eftersom jag såg att det inte fanns något slut på dina intäkter och utgifter.

Från och med nu är det nödvändigt att leva ett ödmjukt liv som en uppfattad person.

Jag har spelat in alla problem och problem som brukade göra mig svår som om de spelades in på en diskett, och jag kommer att lägga dem på operationsbordet i förväg och undersöka dem som en kirurg.

Varför gick jag igenom vilken sak?

Var jag tvungen att leva?

Fanns det ett sätt att bryta repet?

Det var oväntat som orsakar?

borde det vara?

Eller borde det inte vara det?

Och jag gjorde vad jag var tvungen att leva och göra i livet.

Jag ändrade inte en punkt eller ett kommatecken eftersom jag inte hade auktoritet eller taktik för att ändra det.

Vad kommer härnäst?

Från och med nu, oavsett vad som händer, kommer vi att gå igenom samma saker, eftersom himlen inte kommer att stiga upp till himlen på marken.

Om det jag går igenom kommer att bli en upprepning av det jag går igenom, vad är det då som får mig att tänka eller göra mig svår?

Och jag kommer att fortsätta att gå under stjärnorna, precis som de före mig.

Som en som håller sina belöningar och synder i samma balans och värde.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orion93 med Poeter.se id #230595 innehar upphovsrätten